

Vragende ogen

Een man en zijn vriendin rijden na een feestje naar huis. Dan worden ze aangereden. Hij ligt in het ziekenhuis met zwaar hersenletsel, de vrouw overlijdt ter plekke. Als verpleegkundige sta je aan het bed en voelt mee. 'Dit kan ook mij overkomen.'

Op de negende verjaardag van mijn zoon voltrok zich een drama in de levens van anderen. Terwijl ik 'lang zal hij leven' zong, werd een man zwaar gewond op een weg gevonden. Zijn vriendin een stuk verder; overleden. Twee jonge levens. Opeens voorbij. De dader had te veel gedronken. Hij realiseerde zich nog wel dat hij 'iets' had geraakt, toen hij met een te hoog promillage in zijn bloed hetzelfde feest had verlaten.

Sprakeloos

Deze nacht verpleeg ik de gewonde man. Hij slaapt veel en als hij even wakker is kijkt hij verdwaasd om zich heen. Vandaag is hij bij ons op de afdeling gekomen, overgeplaatst vanaf de medium-care. Precies een week na het ongeval.

Het is onduidelijk of hij begrijpt wat ik zeg, hij kan namelijk niet meer praten. Datgene wat hij wil zeggen komt in vreemde klanken uit zijn mond. Niemand kan zeggen of het weer zal herstellen.

Geen antwoord

Hij kijkt me steeds aan. Een vragende blik in zijn ogen. Wat wil hij zeggen? Hij oogt rustig, dus misschien heeft hij geen twijfels over waar hij is, waarom hij hier is en wie ik ben. Ik vraag me stilletjes af hoe de man zal herstellen. Zal hij ooit weer praten?

Zijn vriendin is afgelopen vrijdag gecremeerd. Zijn familie vraagt zich af wie hem de boodschap moet overbrengen. Een foto van zijn vriendin ligt in het nachtkastje. Zodat we die kunnen

gebruiken als hij het slechte nieuws te horen krijgt.

Maar ja, wat is het juiste moment? Ik weet niet wanneer het begrip en het geheugen zo hersteld zijn, dat hij de boodschap aankan. Alsof daar ooit sprake van kan zijn.

Dader

Ik ben geraakt. En ik ben niet de enige. Mijn collega's en de behandelend arts zijn ook aangedaan. Maar waarom? Omdat we ons goed kunnen voorstellen dat het leven van deze man en zijn vriendin een week terug nog normaal was. Omdat ik het zo'n absurde gedachte vind dat degene met wie je feest viert een moment later 'dader' is. Omdat het zo moeilijk in te schatten is of deze man die niet kan praten, nog andere hersen-

Terwijl ik 'lang zal hij leven' zing voor mijn zoon, wordt een man zwaargewond op een weg gevonden

schade heeft. Omdat ik steeds vragende ogen zie en nog niet kan ingaan op de vraag waarom zijn maatje niet naast zijn bed zit. En omdat ik niet alleen als professional maar ook als 'partner van iemand' aan het bed sta: dit kan ons dus ook gebeuren. ■

Verpleegkundige Petra van Elst heeft de meest grappige, ontroerende en mooie momenten uit haar werk opgeschreven in *Anekdoten.doc. Ervaringen van een verpleegkundige*. Uitgeverij Boekscout.nl. € 13,95. Verkrijgbaar via www.petravanelst.nl.

Een mooi, grappig, ontroerend moment. Een bijzondere, aandoenlijke of vervelende patiënt. Vertel ons over een gebeurtenis of patiënt die je niet snel zult vergeten. Plaatsing in deze rubriek levert je een cadeaubon van € 20,- op.

Stuur je ervaring naar Redactie Nursing (interne post), Postbus 1110, 3600 BC Maarssen, of margot.hamel@reedbusiness.nl. Of vertel ons je verhaal, dan schrijven wij het voor je op: tel. (0031) (0)346 - 577 282.

tekst:
Petra van Elst
illustratie:
Bernet Ragetti